

یادداشت

ICT تسهیلگر مدیریت بحران آلودگی هوا

• بیتا کریمی: «هرچه زمان می‌گذرد، مرزهای بین فضای فیزیکی و دیجیتالِ ظرفیت‌رشد و نحوه تعامل ما با اکوسیستم‌های مختلف تغییر می‌کند. موضوعات دیجیتالی و زیست‌محیطی از مباحث مهم این روزها در سراسر جهان هستند؛ مواردی مانند «ایجاد یک سیستم واحد مشاهدات هواشناسی در دریا و اشتراک داده‌ها درباره اقیانوس‌ها»، «پیش‌بینی‌های مربوط به گرم‌شدن کره زمین» و «وضعیت انتشار گازهای گلخانه‌ای» دغدغه‌های جهانی محسوب می‌شوند. برای پرداختن به سوالات دیجیتالی و زیست‌محیطی و نحوه پاسخ‌دهی به آنها، باید پایداری محیط زیست را به آن پیوند داد و تدابیری برای اطمینان از اینکه فناوری‌های دیجیتال، مانند هوش مصنوعی، 5G، رایانش ابری و اینترنت اشیا می‌توانند حرکت در این مسیر را تسریع کرده و تأثیر سیاست‌ها را به حداکثر برسانند. اتخاذ کرد، اما یکی از مهم‌ترین چالش‌های زیست‌محیطی که هرساله منجر به میلیون‌ها مرگ در سراسر جهان می‌شود، آلودگی هواست. سازمان بهداشت جهانی تأکید کرده که آلودگی هوا بزرگ‌ترین خطر بهداشت محیط است که با آن روبه‌رو هستیم و به معنای واقعی کلمه در همه جا وجود دارد و متأسفانه زندگی در شهرهای آلوده می‌تواند امید به زندگی شخص را حداقل ۹ سال کاهش دهد. از منابع تأثیرگذار بر سر راه مبارزه بشر با آلودگی هوا، اندازه‌گیری نکردن دقیق کیفیت و میزان آلودگی هوا است. با وجود آمار و واقعیت‌های هشداردهنده، اقدامات کمی برای مقابله با آلودگی و حل این بحران انجام شده است. به‌سختی می‌توان اطلاعات مطمئن برای درک و اندازه‌گیری کیفیت هوای اطراف افراد عادی داشت. با اینکه تاکنون از روش‌های مختلفی برای نظارت بر کیفیت هوا استفاده شده، اما هیچ‌یک از آنها نتوانسته‌اند از دقت و ریزبینی مقبولی برخوردار شوند. اینچا گذرگاهی است که فناوری‌های دیجیتال، به‌ویژه اینترنت اشیا وارد می‌شود. می‌توان با کمک ماهواره‌ها و حسگرهای دیجیتالی، از آن علم داده برای ساخت مدل‌های دقیق، از آنچه مردم تنفس می‌کنند، استفاده کرد. در ادامه به فرآه‌هایی از نحوه همراهی فناوری‌های دیجیتال، در کاهش آلودگی هوا پرداخته می‌شود:

• تحلیل داده‌های مربوط به بهداشت عمومی: اکثر دولت‌ها در سراسر جهان از بهداشت عمومی حمایت و برای آن هزینه می‌کنند. می‌توان از این امکان استفاده کرد و با رصد داده‌های سلامت افراد در کنار داده‌های کیفیت هوا، منابع و نقاط آلوده هوا را با دقت مشخص کرد و با اقدام سریع سلامتی ساکنان را بهبود بخشید. در حال حاضر هزینه‌های هنگفتی صرف مبارزه با بیماری‌های تنفسی می‌شود که می‌توان با کمک فناوری‌های نوین دیجیتال آن را با استفاده از داده‌های کیفیت هوا، فاکتورهای سلامتی افراد، تشخیص علت از طریق جغرافیا و سپس تخصیص بهتر منابع کاهش داد و برای کاهش آلودگی و تأثیرات آن، سیاستی اتخاذ کرد که همگی منجر به سلامت عمومی بهتر شوند.

• تحلیل داده‌های ناشی از اعمال سیاست‌ها: آیا داده‌های حاصل از سیاست‌هایی که برای کاهش آلودگی هوا اتخاذ شده، بررسی، تحلیل و رسانه‌ای می‌شوند یا فقط حرکت یک طرفه‌ای است که منجر به کاهش ترافیک می‌شود؟ ایجاد یک پیغام قوی و وسیع از داده‌های دقیق با کمک زیرساخت‌های ارتباطی و فناوری‌های اطلاعاتی موجود در درک کارایی و اثربخشی این‌گونه تصمیمات سیاستی بسیار کمک خواهد کرد.

• دسترسی آزاد به داده‌ها برای تصمیم‌گیری شهروندان: دستیابی به داده‌های مرتبط با آلودگی هوا می‌تواند زندگی را تغییر دهد و سلامت و بهره‌وری فردی را به‌شدت افزایش دهد. استفاده از فناوری‌های دیجیتال در همه مراحل از جمع‌آوری و تجزیه و تحلیل داده‌ها گرفته تا ارائه اطلاعات پرازش شده از طریق برنامه‌های کاربردی ارتباطی، مانند برنامه‌های تلفن همراه به شهروندان قدیمی بزرگ در حفظ سلامت فردی و جامعه است. با استفاده از داده‌های پرازش‌شده کیفیت هوا، پیش‌بینی اتفاقات و برنامه‌ریزی درباره آنها برای مردم آسان‌تر می‌شود. فرودگاه‌ها و شرکت‌های هواپیمایی می‌توانند با دسترسی به بانک‌های اطلاعاتی وسیع و امن از این داده‌ها برای برنامه‌ریزی مجدد پروازها و جلوگیری از تأخیرهای فوری استفاده کنند. داروخانه‌ها و شیمی‌دان‌ها می‌توانند با تهیه برخی از داروها، زنجیره تأمین خود را بهبود بخشند و همیشه از منحنی تقاضا جلوتر باشند. یک شبکه استفاده از داده‌های عینی برای اتخاذ تصمیمات درست سیاستی، خرید تجهیزات مناسب برای مقابله با هوای آلوده، برنامه‌ریزی صحیح برای حفظ و ارتقای بهداشت و سلامتی و افزایش آگاهی شهروندان، با حرکت به سوی تحول دیجیتال و ایجاد جامعه داده‌محور مبتنی بر دستگاه‌های هوشمند و فناوری‌های اطلاعاتی و ارتباطی نوین میسر است. فراموش نکنیم که آلودگی هوا و بهبود کیفیت هوا برای دولت‌ها، نهادهای نظارتی، مدیران و شهروندان به طور هم‌زمان یک چالش است و استفاده از فرصت‌های سرمایه‌گذاری بخش دولتی و خصوصی در این مسیر با توسعه زیرساخت‌های ارتباطی و فناوری‌های اطلاعاتی نوین و همکاری شهروندان در کنار ارتقای فرهنگ استفاده از این فناوری‌های دیجیتال، راهکاری مناسب برای این معضل در میان‌مدت خواهد بود.

• کارشناس ارشد اقتصاد ارتباطات

۷۰ درصد بودجه‌های امور رفاهی ۱۴۰۰ نصیب ۷ درصد از اقشار غیر آسیب‌پذیر می‌شود

شرق: از میان مجموعه‌های دولتی که بیشترین خدمات حمایتی دولت را سالانه دریافت می‌کنند، دو وزارتخانه نفت و صنایع با تشکیل صندوق‌های اختصاصی، توانسته‌اند مزایای زیادی را نصیب کارکنان رده‌بالا و مدیران‌شان کنند. در شرایطی که هزینه‌های درمان، مسافرت و بسیاری هزینه‌های دیگر برای بخش زیادی از مردم عادی سرسام‌آور و غیر قابل تأمین است، کارکنان این وزارتخانه‌ها این خدمات حمایتی را تا سطح رایگان شدن خدمات از صندوق‌های‌شان دریافت می‌کنند.بررسی بودجه بخش امور رفاه اجتماعی در لایحه ۱۴۰۰ نشان می‌دهد که یک‌سری پدیده‌ها یا واقعیت‌های خطرناک در لایحه‌ایی از اسامی پنهان می‌شود. یکی از اتفاقات پرتکرار بودجه گسیل کمک‌های حمایتی دولت به صندوق‌های بازنشستگی کشوری و لشکری است که در لایحه بودجه ۱۴۰۰ پتهایی ۷۲ درصد از منابع بخش امور رفاه اجتماعی را به خود اختصاص می‌دهد.

عمده منابع حمایتی که تحت عنوان امور رفاه اجتماعی شناخته می‌شود، به گفته میکائیل عظیمی، پژوهشگر حوزه رفاه اجتماعی، اگرچه در ظاهر به گروه‌های آسیب‌پذیر تخصیص می‌یابد؛ اما در عمل با واقعیت دیگری مواجه می‌شویم.

به عقیده رئیس مؤسسه پژوهنی وابسته به صندوق بازنشستگی کشور، در وضع کنونی، ضرایب سیستم و پارامترهای سیستم حمایتی ما به ترتیبی چیده شده که دو گروه در جامعه یعنی کارمندان دولت و نیروهای مسلح درباره فعالان بخش خصوصی مزایای بیشتری از سیستم حمایتی نصیب‌شان می‌شود. حتی یک گروه بسیار کوچک‌تر که به طور وزارت نفت و بخشی از مدیران و کارکنان متوسط به بالای وزارت صنایع و معادن، با تأسیس صندوق‌های حمایتی اختصاصی خود توانسته‌اند از مزایای بیشتری بهره‌مند شوند که در مقابل با کمبودهای اقتصاد سیاسی جدی دارد.رئیس مؤسسه پژوهشی وابسته به صندوق بازنشستگی کشور

تأکید کرد: اگر بخواهیم به لحاظ سازمانی تصویری ارائه دهیم که حمایت‌های اجتماعی در کشور از سوی چه سازمان‌هایی ارائه می‌شود، در یک سمت دولت و زیرمجموعه ریاست جمهوری را داریم؛ ازجمله سازمان برنامه، سازمان هدفمندی یارانه‌ها و وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی. در بخش دیگر نهاده‌ا و بنیادهای تابع نهاد مقام معظم رهبری هستند که اوقاف، بنیاد برکت، بنیاد علوی و کمیته امداد امام خمینی از مهم‌ترین سازمان‌های فعال در این حوزه قابل ذکرند.

رویه خطرناک برای پنهان کردن برخی واقعیت‌ها
به گفته عظیمی آنچه در بودجه کشور ملاحظه می‌کنیم، فاصله زیادی از بایسته‌های این حوزه دارد. به نظر می‌رسد در کشور ما سند بودجه مهم‌ترین سند سیاستی است و دولت و حاکمیت از طریق بودجه مهم‌ترین سیاست‌های خود را اعلام می‌کند. اتفاقی که در عمل در سال‌های گذشته افتاده، این است که ما عبارتی را به شکل برداشت‌های مبهم بین‌الاذهانی مطرح می‌کنیم و عبارتی‌هایی در بودجه نوشته‌ایم و معتقدیم این عبارت‌ها همان خدمات رفاهی است.

امور رفاه اجتماعی در بودجه دارای پنج فصل مشخص است. فصل امداد و نجات، فصل بیمه‌های اجتماعی، فصل حمایتی، فصل توان بخشی و فصل تحقیق و توسعه. اتفاقی که افتاده، این است که برخلاف انتظار، ما هیچ‌گاه تمام منابع بودجه مربوط به رفاه اجتماعی را در این فصول قرار ن داده‌ایم. در واقع اگر بخواهیم عکس از منابع رفاه اجتماعی بگیریم، تصویری کامل نیست و در بخش‌های دیگری از بودجه نیز منابعی آورده شده که مربوط به بخش رفاه است؛ یعنی درحالی‌که جای آن در پنج فصل مزبور است؛ اما افرادی این منابع را از این فصول خارج کرده و در جای دیگر از بودجه اضافه کرده‌اند. برداشت من از تکرار این رویه این است که می‌خواهند بودجه را به سمت غیرشفاف‌کردن همه اینها دالات‌های اقتصاد سیاسی جدی دارد.رئیس خطرناک کشور از این محل اتفاق می‌افتد.عظیمی متذکر

مجلس به دنبال اصلاح قانون معدن است دست‌اندازی به انفال

خانه معدن در استان، با انتخاب خانه معدن کشور و یک نفر حقوق دان آشنا به مسائل معدنی با انتخاب و معرفی رئیس دادگستری استان است که کاملاً ترکیبی به نفع معدن‌کاوی بود و کفه را به نفع معدن‌کاون سنگین می‌کند. ازآنجاکه احتمال وتوی رای‌های صادره از سویی منابع طبیعی در چنین ترکیبی زیاد بود، سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری کشور در قالب امضای تفاهم‌نامه‌ای با وزارت صمت تلاش کرد تا فضا را کمی به نفع منابع طبیعی تعدیل کند و به جای بررسی اعتراض معدن‌کاوان در قالب هیئت حل اختلاف، این مسئله را در جلسات داخلی بررسی و حل‌وفصل کند؛ اما در قانون جدید، تفاهم‌نامه امضاشده قبلی هم ملغی خواهد شد و طبیعی است با ترکیب هیتتی که به آن اشاره شد، هیچ آمیدی برای حفظ عرصه‌های طبیعی پراهمیت باقی نمی‌ماند.

انتقال انفال به وزارت صمت
از نکات تأمل برانگیزتر اصـلاحات قانون معدن که مجلس آن را پیگیری می‌کند، این است که براساس ماده ۲۶ قانون اصلاحی، اگر منابع طبیعی یک بار به استعلام بخش معدن پاسخ داد و با استعلام معدن‌کاوان موافقت شد، برای همیشه این عرصه در اختیار وزارت صمت قرار خواهد گرفت که این مسئله هم به نظر می‌رسد با اصل مالکیت انفال، مغایرت داشته باشد.

حساسیت وضع قانون برای بخش معدن
اصلاحات انجام‌شده در قانون معدن چه تبعاتی برای کشور خواهد داشت؟ هادی کیادلیری، عضو هیئت علمی دانشگاه علوم و تحقیقات، در گفت‌وگو با «شرق» عنوان می‌کند: منابع معدنی جزء منابع تجدیدناپذیر هستند. در دنیا مطرح می‌شود که اگر شما راه‌حلی برای جایگزینی این منابع ندارید، باید دست نگه دارید یا با احتیاط زیاد کار کنید.

او ادامه می‌دهد: درباره منابع تجدیدشونده اگر به اندازه برداشت کنیم، حساسیت‌ها به این میزان نیست؛ زیرا دوباره ذخایر برمی‌گردد، اما معدن برگشتی ندارند. این مسئله حساسیت کار را برای هر کسی که می‌خواهد قانونی برای استفاده از این منابع وضع کند، بیشتر کرده و مسئله را جدی‌تر می‌کند.

سالانه ۸ هزار فقره استعلام اکتشاف داریم

کیادلیری می‌گوید: طبق آماری که داریم و براساس گفته کارشناسان، سالانه به طور متوسط هشت هزار فقره در سطحی معادل هفت میلیون هکتار، استعلام برای اکتشاف بخش معدن انجام می‌شود. این درخواست‌ها برای اکتشاف است و الزاماً به معنای موافقت با این سطح نیست. او اضافه می‌کند: درخواست‌های اکتشاف، به منابع طبیعی استان‌ها داده می‌شود. منابع طبیعی استان‌ها مناطق ممنوعه را کسر و با بخشی از سطح درخواستی برای اکتشاف موافقت می‌کنند.

این مدرس دانشگاه می‌گوید: البته سازمان‌های صمت استان‌ها در خیلی از موارد برای کل مساحت اکتشافی مجوز بهره‌برداری می‌دهند؛ درحالی‌که بهره‌برداری فقط در یک قسمت محدوده اکتشافی اتفاق می‌افتد. خیلی از جاها، محدوده اکتشافی چند ده برابر قسمت بهره‌برداری است.

او ادامه می‌دهد: به طور متوسط در سطح کل کشور ۳۵ درصد از فقره‌های درخواست اکتشاف و حدود ۱۰ درصد از کل محدوده استعلام‌شده، مورد موافقت قرار می‌گیرد؛ یعنی سالانه حدود ۷۰۰ هزار هکتار به‌عنوان محدوده اکتشاف در نظر گرفته می‌شود.

۷۰ درصد بودجه‌های امور رفاهی ۱۴۰۰ نصیب ۷ درصد از اقشار غیر آسیب‌پذیر می‌شود

۲ وزارتخانه نورچشمی

دلالت‌های اقتصاد سیاسی جدی برای تشکیل صندوق‌های خاص وجود دارد

شد: اگر بخواهیم بر امور رفاه اجتماعی متمرکز شویم، نخستین پرسش این خواهد بود که سهم این امور از بودجه کشور چقدر است؟ بررسی آمار سال‌های ۱۳۸۴ تا ۱۴۰۰ نشان می‌دهد که در سال ۱۳۸۴ سهم امور رفاه اجتماعی از کل بودجه عمومی ۷٫۹ درصد بوده است. به‌تدریج از سال ۱۳۸۴ که رسیدن سهم بودجه اجتماعی از اضافه می‌شود و در سال ۱۳۹۲ این عدد به ۱۶ درصد نیز افزایش می‌یابد. همچنین در سال ۱۳۹۷، ۱۸٫۱ درصد شده و در سال ۱۳۹۸ این عدد به ۳۸ درصد می‌رسد. سهم امور اجتماعی از بودجه عمومی در سال ۱۳۹۹، ۲۷٫۵ بوده و در لایحه ۱۴۰۰، ۳۲٫۸ درصد پیش‌بینی شده است. او خاطرنشان کرد: رسیدن سهم بودجه اجتماعی از حدود هشت درصد به بالای ۳۰ درصد در این ۱۵ سال شاید در وهله اول این ذهنیت را به وجود بیاورد که دولت جهت‌گیری رفاهی دارد؛ اما برای این نتیجه‌گیری زود است و باید تأمل بیشتری کرد.

به اسم کمیته امداد و بهزیستی، به کام کارمندان و بان‌نشدتها

این پژوهشگر رفاه اجتماعی تأکید کرد: ابتدا برای اینکه سیاست‌های رفاهی دولت را بتوانیم بررسی کنیم، باید ببینیم سهم پنج فصل رفاهی نام‌برده از این منابع چقدر است. اگر فصل تحقیق و توسعه را کنار بگذاریم، فصل بیمه‌های اجتماعی حدود ۲۲ درصد از کل منابع رفاهی را در سال ۱۴۰۰ سهم‌گیری کرده، فصل توان بخشی سهم بسیار اندکی دارد؛ ولی نزدیک ۷۰ درصد منابع به فصل حمایتی (بهزیستی و کمیته و امداد) تعلق می‌گیرد. باز هم ممکن است این ذهنیت ایجاد شود که دولت جهت‌گیری رفاهی دارد و به گروه‌های آسیب‌پذیر کمک می‌کند؛ اما باز هم باید گفت برای این نتیجه‌گیری زود است و ملاحظاتی را باید در نظر گرفت.او اضافه کرد: آشفنگی در ساختار تنظیم بودجه در اینجا هم مشاهده می‌شود. بخش درخور توجهی از منابع حمایتی در واقع کمک دولت هست به دو صندوق بازنشستگی یعنی صندوق بازنشستگی کشوری و سازمان تأمین اجتماعی نیروهای مسلح که اصطلاحاً به صندوق‌های کشوری و لشکری موسوم هستند؛ بنابراین درحالی‌که ما از بودجه انتظار داریم این منابع صرف گروه‌های آسیب‌پذیر و نیازمند شوند، بخش زیادی از آن صرف بازنشستگان خود دولت شده است.براساس این اگر ما کمک دولت به صندوق‌ها را از منابع امور اجتماعی کسر کنیم، سهم امور رفاه اجتماعی از ۳۲ درصد بودجه عمومی به ۱۳ درصد می‌یابد.

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

ادامه در صفحه ۹

گزارش روز

جزئیاتی از پنهان کاری‌های دولت در بودجه نادران: ۱۷۵ هزار میلیارد تومان مخفی شده بود

• رئیس کمیسیون تلفیق گفت: ۱۷۵ هزار میلیارد تومان در بودجه بدون دخل‌وخرج مشخص در اختیار دولت قرار گرفته بود.به گزارش تسنیم، الیاس نادران، رئیس کمیسیون تلفیق بودجه مجلس شورای اسلامی، در همایش مدیران استانی شورای ائتلاف نیروهای انقلاب با اشاره به برایش وقت بگذاریم؛ ولی ۱۴۰۰ اظهار کرد: این بودجه آن‌قدر مغشوش و نامتوازن و به‌هم‌ریخته بود که اگر شرایط اجتماعی و سیاسی عادی مانند سال آخر دولت و سال اول مجلس و درپیش بودن انتخابات ریاست جمهوری و مسائل ملی و منطقه نبود، حتماً آن را رد می‌کردیم و این بودجه این قابلیت را نداشت که برایش وقت بگذاریم؛ ولی پذیرفتیم که آن را اصلاح کنیم.

نادران در بیان دلایل تصمیم کمیسیون تلفیق برای اصلاح بودجه گفت: اگر رد می‌کردیم، آقای روحانی می‌گفت من بهتر از این بلد نیستم بودجه بنویسم و متوسل به رهبر انقلاب می‌شد و ایشان هم به صورت طبیعی و منطقی موضوع را به تصمیم‌گیری سران قوا محول می‌کردند و ممکن بود اتجا ارقام را با دقت پایین، بالا و پایین کرده و برای مملکت یک فاجعه درست کنند. ضمن اینکه در هر صورت مجلس اسیر حذف می‌شد.

او با اشاره به اینکه ردکردن بودجه برای گرفتن ژست انقلابی برای ما خوب بود و هیچ‌یک از نیروهای انقلابی مجلس موافق محتوای لایحه نبودند و درعین حال برخی معتقد بودند دولت عزم و توان اصلاح ندارد و مجلس باید به نفع مردم ورود کند، گفت: زیر بار دلخوری و انتقاد برخی از بچه‌های انقلابی رفیقیم و پذیرفتیم با همه سختی‌هایش بودجه را آن‌طور که منطقی و اصولی می‌دانیم، به نفع مردم و کشور اصلاح کنیم. برای بهبود معیشت مردم، حذف رانت و توزیع منابع براساس عدالت زیر بار اصلاح بودجه ۱۴۰۰ رفیقیم.

رئیس کمیسیون تلفیق ادامه داد: غیر از معایب داخل خود بودجه، آقای روحانی نامه‌ای به رهبری برای برداشت از صندوق توسعه ملی نوشت که رهبر انقلاب با درایت در صیات از منافع ملی، آن حدی را که دولت می‌خواست، اجازه ندادند و راه را برای اینکه دولت هر طور دلش می‌خواهد با بودجه برخورد کند، بستند. نادران با بیان اینکه نامه بسیار تدبیر خوبی بود و در عمل در بودجه یک کسری مازاد حدود ۹۳ هزار میلیاردتومانی را آشکار کرد و مشکل جدی دیگر در بررسی بودجه همین مسئله بود، گفت: دولت پیش‌بینی کرده بود ۲۰۳ میلیون بشکه صادر کند و با دلار ۱۷هزار۵۰۰ تومان بفرودشد و سهم نفت و صندوق را در سقف ۲۰ درصد بدهد و بقیه را هر طور دلش خواست، هزینه کند.

رئیس کمیسیون تلفیق بودجه مجلس با بیان اینکه چند نکته نادرست به مردم گفته شد، اول اینکه هیچ وقت قیمت ارز در بودجه ۱۱ هزار تومان یا ۱۱هزار ۲۰۰ تومان نبود، گفت: دولت یک حجم درآمد نفتی برای خودش در نظر گرفته و آن را با دلار ۱۷هزار۷۵۰۰تومانی محاسبه کرده و بعد گفته اگر هشت میلیارد دلار از آن را بابت کالاهای اساسی و دارو به قیمت چهارهزارو ۲۰۰ تومان بدهم، معادل وزنی اینها ۱۱هزارو ۳۰۰ یا ۱۱هزارو ۵۰۰ تومان می‌شود، بنابراین ارزی که دولت برای بودجه برای درآمدهای ارزی در نظر داشته، ۱۷هزارو ۵۰۰ تومان بوده، نه ۱۱هزارو ۵۰۰ تومان و اثر وضعی هشت میلیارد دلار این را به ۱۱هزارو ۵۰۰ تومان رسانده است.

او افزود: در همین بودجه دولت قیمت‌های دیگری هم داده و مثلا جدول داده و نوشته این جدول باید به نرخ بازار و نیمایی حساب شود و این هم یک نرخ دیگر است و دولت حداقل چهار نرخ برای ارز در بودجه پیش‌بینی کرده است.

نادران با اشاره به اینکه پنهان‌کاری دیگر دولت این است که گفته بودجه را در سقف ۸۴۱ هزار میلیارد تومان بسته‌ام، تصریح کرد: ارقامی که دولت بنا بوده درآمد محاسبه کند و منابع باید نوشته می‌شد؛ ولی دولت یک حکم نوشته و هیچ ردیف بودجه‌ای برایش نگذاشته که به استناد آن حکم، پول را خرج کند و مصادیق خرجش هم چون در طرف منابع چیزی نبوده، از طرف هزینه هم چیزی نمی‌نویسند و این یعنی تقریباً هر اختیاری برای هر کاری دارد. بیش از ۱۷۵ هزار میلیارد تومان هم این‌گونه منابع بود.

او با بیان اینکه دولت به مردم می‌گوید من رفت را در سقف ۱۹۹ هزار میلیارد تومان بستم و مجلس سقف برداشت از بودجه نفت را در مجلس نمی‌بیند، گفت: جمع برداشت از منابع نفتی مطابق پیشنهاد دولت ۳۴۴ هزار میلیارد تومان است، نه ۱۹۹ هزار میلیارد تومان؛ و این هم خلاف واقع دیگری است که به مردم گفته‌اند.